

KOIVISTON viesti

Nro 6 Kesäkuu 2006

Koivistolaisten kotiseutulehti vuodesta 1944 lähtien

Haminan saaristolaisseminaariripuhuja professori Yrjö Kaukiainen esitelmöi hylkyjen ryöstöstä ja ryöstösaaliiden hyödyntämisestä 1700-luvulla itäisellä Suomenlahdella.

Tuomas Hoikkala on jälleen kerran koonnut upean taidenäyttelyn Salmelaan.

s. 4

Karhula on valmis ottamaan vastaan 58. kerran kokoon-tuvan juhlayän. Tänä vuona toivotaan myös lapset ja lapsenlapset sankoin joukoin mukaan.

Koivisto-juhlien järjestelyt ovat hyvällä mallilla. Tämän kävi toteamassa Koivisto Seuran edustajana sihteeri Marja-Leena Montonen. Juhla-toimikunnan puheenjohtaja Jorma Simola on yhdessä ryhmänsä kanssa valmistellut hyvän, perinteitä kunnioittavan juhlaohjelman.

s.6

Syksyllä päästään taas katso-maan koivistolaisnäytelmää Kaljaasin Kannella.

s. 8

Koivisto-Seura järjestää elokuussa siivoustalkoot Koivistolla. Matkaan mahtuu mukaan 40 ensimmäisenä ilmoittautunutta. Matkanjohtaja Aulis Soukka lupaa mukavaa talkootunnelmaa ja mahdollisuuden piipahtaa autokyydillä kotikylälläkin.

Saaristolaisseminaari

Karjalaliitto järjesti vuotuiset kesäjuhlansa Haminan Bastionin yhteydessä.

Kesäjuhlien yhteydessä 16.6. järjestettiin Täysin purjein -kesäjuhlaseminaari, jonka aihe: Suomenlahden ulkosaaristo – Meri-Karjalaa Suomen, Baltian ja Venäjän rajoilla, kosketti koivistolaisia läheltä. Puhujiksi oli kutsuttu useita merenkulun ja saaristolaisen elämänmenon asiantuntijoita. Seminaarin päätteeksi oli mahdollista lähteä risteilylle aina yhtä upeaan Suomenlahden saaristoon.

Saariston rantarosvot

Suomenlahden merenkulusta ja saariston rantarosvoista esitelmöi koivistolaisenakin tunnettu professori Yrjö Kaukiainen. Hänen mukaansa rantarosvot oli Itäisellä Suomenlahdella hyvin yleistä Turun rauhasta (1743) aina 1780-luvulle saakka.

Taustalla oli Pietarin meriliikenteen voimakas kasvu. Suurin osa haaksirikoista tapahtui myöhään syksyllä Pietarista lähteneille laivoille, joilla oli lastinaan lähinnä raaka-aineita ja halpoja massatavaroita. Todellisia aarrelaivoja haaksirikkoutui todella harvoin. Saaristolaisia syytettiin useista hyllynryöstöistä.

jatkuu sivulla 6

Teksti Riikka Salokannel
Kuvat Heikki Salokannel

Salmela tarjoaa uutta taidetta vanhassa miljöössä

Teksti ja kuvat Ina Ruokolainen

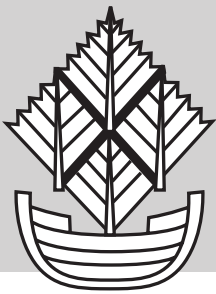
Mäntyharjulla sijaitsevasta Taidekeskus Salmelasta on 17 vuodessa kasvanut monipuolinen ja tasokas taidekeskus koivistolaissukuisen Tuomas Hoikkalan johdolla. Tämän kesän uutuus on nuorten kuvataidekilpailu, jonka finalistien työt luovat hienon katsauksen uusimpaan kuvataiteeseen.

Kesäkuun toisella viikolla avattu Salmelan kuvataidenäyttely on jo ehtinyt kerätä kiitoksia nuorentuneesta, mutta silti tasonsa säilyttäneestä ilmeestä. Nimekkäiden konkarien, mm. Marika Mäkelän, Inari Krohnin, Pirkko Nukarin ja Juhana Blomstedtin rinnalla taidekeskus tarjoaa lähes kahdenkymmenen nykyaiteen huipulle pyrkivän nuoren taiteilijan töitä.

jatkuu sivulla 5

Salmelan päärakennus on 1850 rakennettu entinen Pitäjätupa.

Missä on koti?

Tulihaan taas kierrettyä maailmaa, tai ainakin Eurooppaa idässä ja lännessä. Kolmen viikon aikana matkamittariin kertyi lähes 8000 ajokilometriä. Tuli tarkastettua appiukon tilukset Eestissä, ja tervehdittyä ystävätärtä Latviassa. Ylenpalttisesta Unkarilaisesta vieraanvaraisuudesta saimme osamme entisen vaihto-oppilaamme ja hänen perheensä luona, ja miksei vähän viinikellareissakin.

Lännessä tapasimme vaihto-oppilaspoikamme Samuelin, josta aikanaan Suomen vuoden aikana tuli kuin oma poika ja todellinen Suomen ystävä. Joulun alla hän usein soittaa ja tarkistaa, että voi varmasti tulla ”kotiin” jouluksi.

Samaan aikaan oma poikamme on palaamassa Sisilian vuoden jälkeen kotiin. Hänen sanojensa mukaan hän ei tosin tiedä minne tulee, koska olemme muuttaneet hänen vaihto-oppilasvuotensa aikana uuteen paikkaan. Tilanne on outo, vaikka jokainenhan meistä itsenäisyyden kynnyksellä joutuu miettimään paikkaansa.

Kaikkiin tapaamisiin liittyi keskustelu kodista. Missä kukin kotinsa tuntee olevan. Voiko koti olla siellä missä viettää vain vuoden? Onko koti ihmiset vai talo? Kuinka moni evakkoon lähtenyt on löytänyt uuden kodin? Kuinka moni on edelleenkin matkalla?

Lahdessa 20.6.2006
Riikka Salokannel
Koiviston Viestin päätoimittaja

Hartaast’

HELEÄ HELLUNTAI

Tänä vuonna helluntai ja sitä edeltävä lauantai näyttäisivät alkavan varsinaisen kesän riemuineen.

Lauantaina tuhannet ylioppilaat saavat lakkinsa ja ilo on ylimmillään noissa perheissä. Monen onnea ei edes osaa kuvata. Taustalla on monta uurastuksen vuotta ja onnistumisia ja pettymyksiä. “Alku aina hankalaa, lopussa kiitos seisoo”. Toivomme kaikille pysyvää ja syvenevää onnea koko elämälle, sekä kasvattajille että kasvaville.

Kesäkuun alussa on myös Suomen Puolustusvoimien lippujuhlan päivä, joten tänä vuonna helluntaita liputetaan. Se sopii hyvin, sillä kristillinen kirkkomme on perustettu helluntaina ja kaikki sen “hengelliset sotamiehet” on lähetetty valloittamaan maailmaa rakkauden ja anteeksi-antamuksen aseilla.

Pahuuden henkivoimat näytävät kasvavan kaiken aikaa niin, että kristittyjen pitää opiskella kaiken aikaa sekä raamattua että sanomalehteä, voidakseen pysyä ajan tasalla ja olla valmiina puolustamaan Jeesusta ja hyvyttä edistäviä arvoja. Nuorten pitää pystyä tieteellisesti perustelemaan uskom-

me perusta oikeaksi. “Rakkaus on kekseliäs” myös uskonasioissa. Emme saa antaa periksi ja mennä mukaan yleiseen mielipiteeseen.

Helluntai osoittaa meille, miten Pyhä Henki muutti Jeesuksen arat opetuslapset tulemaan ulos piilostaa ja aloittamaan julkisen toiminnan Jeesuksen mallin mukaisesti. Pietarin puhe sai 3000 miestä kääntymään ja aottamaan kasteen. Pyhän Hengen voimalla parannettiin sairaita ja kuljettiin ilosanomaa vieden „kylästä kylään, pelkäämättä. Pyhä Henki auttoi näkemään marttyyrikuolemankin voittona, eikä tappiona. Aikalaiset sanoivatkin, että “kristittyjen veri on siemen” ja eräissä asiakirjoissa todetaankin, että yhden veritodistajan tilalle syntyi 100 uutta kristittyä.

Helluntai aloittaa kesän myös monille juhlille. Kalenterissamme ovat pysyvästi löytäneet paikkansa herätysliikkeitten suuret kansankokoukset, joissa näiden osanottajien sielua virvotetaan vahvalla eväspaketilla hengellisiä lauluja ja sielunhoidollista evankeliumia. Saadaan myös konkreettinen todiste siitä, että uskon tiellä ei tarvitse taivaltaa ja taistella yksin, vaan ympärillä

on suuri sisarten ja veljien joukko, jolta saa tukea tarvittaessa. Kilvoitus kotiaskareissa ei tunnu niin vaivalloiselta, kun tietää, että rukous piirittää edestä ja takaa.

Jokaisen on tietysti itse mietittävä suhteensa Pyhään Henkeen. Koiviston Viestin perustaja Mauno Koivuneva kertoi eräissä saarnassaan, miten hän epäuskossa ollessaan hyppäsi kolmannen uskonkappaleen ylitse rippikoulussa. Uskoon tultuaan hän päivästöin piti sitä tärkeimpänä opetusaiheena. Ilman Pyhää Henkeä näet ei Jeesuksen työn merkitystä ja Jumalan Isän rakkautta ymmärrä ensinkään. Mutta kun Pyhä Henki kirkastaa omalle sielulle uskonasioita vähitellen ja hiljakseen, ne sisäistyvät välttämättömäksi voimavaraksi koko elämälle ja jokaiselle askeleelle ja valinnalle. Jeesus ja Taivaallinen Isämme alkavat elää ja tehdä itsemmekin eläväksi.

Myös me koivistolaiset saamme iloita juhlissamme Helluntain raikkaista tuulista. Ne kuljettavat ajatuksemme hyviin ja puhtaisiin vesiin. Me saamme purjehtia rauhassa rauhan rannalle asti.

Valma Luukka

Rakas isämme ja pappani

Anton Valtteri
HALLIPELTO

s. 8.6.1920 Koivisto
k. 24.4.2006 Hyvinkään sairaala

Syvästi surren ja ikävöiden
Marja-Leena, Ilkka ja Sanna
Matti
veli ja veljen lapset perheineen
muut sukulaiset ja ystävät

*Hetkenä aamun hiljaisen
tuli luoksesi rauha ikuinen.
Ei levollisemmin täältä
lähteä vois
kuin nukkua
hiljaa pois.*

Siunaus toimitettu.
Lämmin kiitos osanotosta

Jos Koiviston Viestisi tulee väärään osoitteeseen, tai tiedät, että lehti ei ole mennyt perille lainkaan, niin ilmoita korjaukset alla mainittuun osoitteeseen.

Meille rakas

Heikki Ilmari
SEPPINEN

s. 18.9.1920 Hausjärvi
k. 7.5.2006 kotonaan Liikkalassa

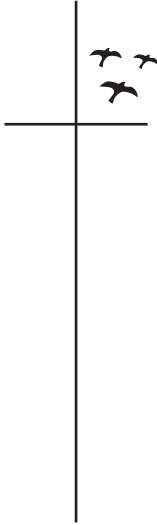
Kaipauksella muistaen
Helena
Markku
Tarja, Roland, Robin ja Kevin

Sami
Tiina, Jari, Joel ja Ronja
Kummisetä Gunnar
Tädit

*Oi taivaan isä rakkahin
lepo lempeä hänelle anna.
Käsivarsin hellin ja turvallisin
ikirauhaan luoksesi kannan.*

Siunaus toimitettu lähimpien läsnäollessa.

Rakas Äitimme, Mummomme,
Isomummimme ja Ystävämme

Kerttu
KOSKINEN
o.s. Hovi

s. 18.3.1919 Koivisto
k. 15.5.2006 Imatra

*Lapsi ei koskaan pääse äidin rakkauden
ja huolenpidon ulottuvilta piti hän siitä tai ei,
sillä äidin rakkaus on hänelle jumalan lahja.
Kiitos äiti rakkaudestasi!*
Helinä, Hannu, Markku ja Tarja

*Maailman valheista ihanimpia
on lapsenlapsen vakuutus:
Isoäiti, sitten kun sinusta tulee vanha
ja raihnainen, minä tulen aina aamulla
nostamaan sinut sängystä.
Rakas mummo, me ei ehditty,
mutta enkelit huolehtivat nyt sinusta.*
Sakari, Jari, Mari ja Julius
lapsenlapsenlapset

Sukulaiset ja lukuisat ystävät

Kerttu on siunattuläheistensä läsnä ollessa 3.6.2006.
Lämmin kiitos osanotosta.

Birgitta Sundvik kuollut

Fil. maisteri Liisa Birgitta Toivontytär Sundvik, o.s. Tommola, kuoli 11.2.2006

lyhyen sairauden jälkeen Helsingissä. Hän oli syntynyt 30.3.1924 Koivistolla.

Rakkaamme
Puolisoni, isämme ja ukkimme

Tauno Johannes NIEMI

s. 11.11.1917 Koivisto
k. 11.6.2006 Oulu

Kaipauksella ja kiitollisuudella muistaen
Siiri
Timo ja Sirpa
Tuomo, Seija, Jenni ja Eeva
sukulaiset ja ystävät

*On päivä päättynyt
on tullut ilta,
uus kotiranta uneen kangastaa.
On pursi irronnut maan laiturilta
vie virrat kuulaat taivaan satamaan.*

Siunaus toimitettu 17.6.2006 läheisten läsnäollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.
Kiitos kaikille rakkaamme hoitoon osallistuneille.

Rakkaamme, rehtori

Mikko Aleksi SINISALO

s. 18.9.1920 Koiviston Vatnuori
k. 7.5.2006 Vantaa

Elät muistoissamme

Matti, Veikko ja Marja perheineen
Sinikka
Markus, Saara perheineen
muut sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitettu.
Kiitos osanotosta

Birgitan – ystävien kesken Pikin- tie kulki talvisodan jaloista Koivistolta Lahteen entisen Terijoen Yhteislyseon oppilaaksi. ”Meitä oli silloin kaksi lettipäätä neljännellä luokalla elokuun alussa 1940” muisteli luokatoveri Marjukka Puronto Birgittaa. ”Sitten olivatkin edessä opiskeluvuodet monine niukkuuksineen. Birgitta suoritti filosofian maisterin tutkinnon 1957. Opintoja täydensivät Yhteiskunnallisen Korkeakoulun kirjastotutkinto ja Suomen Tieteellisen Kirjastoseuran jatkokurssi”.

Kirjoista tuli Birgitan elämäntyön keskeinen sisältö. Hän toimi Helsingin Yliopiston kirjaston palveluksessa 1955 - 57, Yliopiston valtiotieteellisen tiedekunnan yliassistenttina 1957 - 58, amanuenssina 1959, vt. kirjastonhoitajana 1959 -60 ja amanuenssina vuodesta -60 aina eläkkeelle siirtymiseen saakka vuonna 1987.

Birgitan julkaisuihin kuului useat Helsingin ylioppilaskuntien toimintaan liittyvät luettelot historiikeista ja matrikkeleista, sekä julkaisu ”Yliluonnolliset olennot lapsenpelotuksina”.

Birgitta – ystävien Piki- rakasti kutsujen järjestämistä. Tapaamisia juhlistivat aina paitsi herkulliset pöydänantimet myös hienostuneet ja elegantit kattaukset. Birgitan ja Bengtin kauniissa kodissa riitti muutakin silmänruokaa. Birgitta harrasti vanhan posliinin ja vanhan lasin keräilyä, ja puoliso Bengt tuki harrastusta innokkaasti. Ystävien seurassa tehtiin monet hupaisat huutokaupparetket eri puolille Etelä-Suomea ja täydennettiin kokoelmia.

Birgitan innokkaan ja lämpimän harrastuksen kohde oli myös koivistolaisten yhdistystoiminta. Lukemattomat kerrat Birgitta pakasi koriinsa astioita ja herkkuja ja suuntasi kulkunsa Karjala-talolle emännöimään kokouksia. Monet kokoukset pidettiin myös Birgitan ja Bengtin kauniissa kodissa.

Birgitalla oli ilo nähdä Lilli-tyttärensä ja vävynsä Tom-Olen lasten syntyvän ja kasvavan. Monet olivat ne filosofiset keskustelut, joita käytiin 6-vuotiaan Liisan ja 4-vuotiaan Eeliksen kanssa. Keskusteluista raportoitiin myös ystävien iloksi.

Läheisten lisäksi ystäväpiiri tuntee Birgitan lähdön kipeänä ja haikeana menetyksenä. Sydämelinen, huolehtivainen, lämmin Piki jätti jälkeensä suuren tyhjiön.

Eila Tarvanen

– Puheenjohtajalt’ iteltää –

Koiviston kirkon ympäristön siivoustalkoot

Suomen Koivisto-Seuran toimintasuunnitelmaan vuodelle 2006, jonka viime vuosikokous hyväksyi, sisältyy myös matka Koivistolle. Matkan tarkoituksena on siistiä kirkon ympäristöä, joka lukuisten paikalla vierailneiden silminnäkijöiden mukaan ei ole kaikkein parhaassa kunnossa.

Matka on tarkoitus tehdä Koivisto-juhlien jälkeen 25-27.8.2006. Asiasta on eri ilmoitus lehdessä.

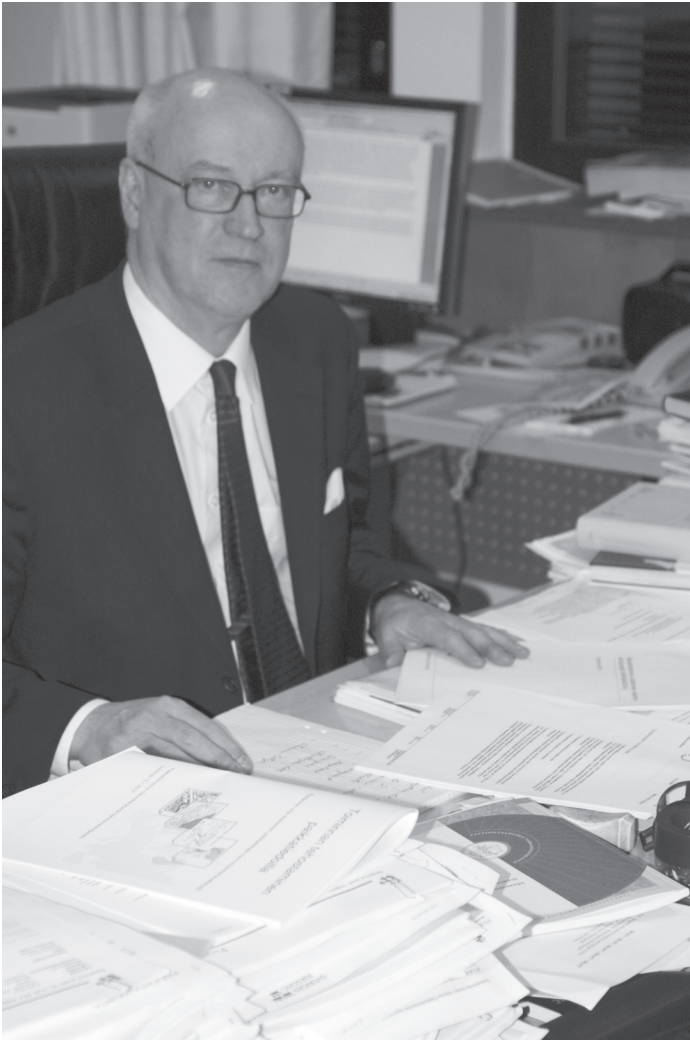
Mielestäni tämä on hyvää lähialuetyötä, osoittaahan se, että Koivistolta pois muuttamaan joutuneet arvostavat entistä kotiseutuaan ja kunnioittavat sen kulttuuriarvoja.

Neuvostoliiton aikana kirkkoja tuhottiin ja muutettiin käytötarkoituksia sellaisiksi, jotka monet kokivat loukkaaviksi. Venäjän aikana uskonnollisuus on taas hyväksyttävää ja uskonnon harjoittamiseen tarkoitettuja rakennuksia, kirkkoja, on vähäisessä määrin ruvettu kunnostamaan.

Koiviston kirkon tulevaisuutta pohdittaessa pienetkin askeleet ovat tärkeitä. Siivoustalkoot ovat yksi esimerkki tästä.

Hyvää kesää kaikille

Jarmo Ratia

**Suomen
Koivisto-Seura r.y.**
Perustettu 1948

Toimii koivistolaisten yhdyssiteenä
– järjestää kotiseututilaisuuksia
– harjoittaa julkaisutoimintaa
– suorittaa kotiseutukulttuuriin liittyvää kokoamista ja tallentamista.

Puheenjohtaja, Jarmo Ratia
Museokatu 24 A 20, 00100 Helsinki
puh. 09-447 748, 040-745 2627
Varapuheenjohtaja, Juha-Veikko Kurki
Koivistontie 2 C, 02140 Espoo
puh. 09-541 6751, 0400-601 838
Sihteeri, Marja-Leena Montonen
Susisuontie 36, 06200 Porvoo
puh. 019-668 811, 040-500 5026
varalla Riitta Nurmi, Porvoo
Taloudenh. Karjalan Tilikeskus/Vitikainen
Ratakatu 47, 53100 Lranta p. 05-5448850

Perinnetoimikunta, Jorma Simola pj.
Pertontpolku 11, 48410 Kotka
puh. 05-228 5621
Taidetoimikunta, Leena Airaksinen pj
Metsäpirtintie 10 A 1, 02130 Espoo
puh. 09-455 0501
Jälkipolvitoimikunta, Hanna Silfver pj
Kalastajantie 7, 20780 Kaarina
puh. 02-243 2940
Hallituksen muut jäsenet:
Raimo Kyytsönen, Mäntsälä. 019-6872845
varalla Hannu Veijalainen, Lahti

Eero Ahtikari, Piikkiö. 050-525 5174
varalla Airi Saarinen, Turku
Risto Kitula, Perniö. 02-735 4328
varalla Ahti Kaukiainen, Salo
Esko Kaukiainen, Tuusula. 0400-800 752
varalla Pertti Hämäläinen, Espoo
Virpi Huhtanen, Espoo. 0440-501 806
varalla Heidi Myllyniemi, Helsinki
Hanna Silfver, Kaarina. 02-243 2940
varalla Tuula Koppinen, Espoo
Jorma Simola, Kotka. 05-228 5621
varalla Mirja Haapanen, Hamina

Koivistosäätiö:
Hallituksen pj, Aarre Tölkö
Pellingintie 11, 06100 Porvoo
puh. 019-583 321
Säätiön asiamies Pertti Hoikkala
Vanha Veckjärventie 11, 06150 Porvoo
puh. 040-583 5397
www.koivistolaiset.net

58. Koivistojuhlat Kotkan Karhulassa 22.- 23.7.2006

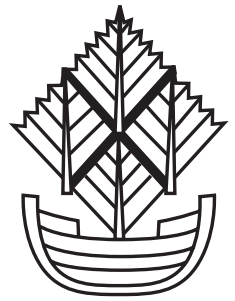
Ohjelma

Lauantai 22.7.

- 10.00 Suomen Koivisto-Seuran ry. johtokunnan kokous
Koivisto-Säätiön ja hallitusneuvoston kokous
- 12.00 Juhlan avaus ja lipunnosto
Fanfaari, lippulaulu, Risto Pellava, laulukuoro
- 12.15 – 16.00 Näyttelyt
Kylä- ja sukukokoukset
- 12.30 – 16.00 Nuorille ja lapsille askartelua, maalausta ja perinneleikkejä
- 13.00 Taito- ja taidenäyttelyn avajaiset
tilaisuuden avaus - Riitta Klemola
musiikkiesitys - Essi Kiiski
lauluesitys - Tommi Pekkola ja Jari-Pekka Mielonen
Karjalan kunnailla, Itkevä huilu, Täällä pohjan tähden alla
- Koiviston arkipäivän historian, osa 2, julkistamistilaisuus
kirjan kirjoittaja Leena Rossi pitää aiheesta esitelmän
- Työnäytöksiä
Piilenheitto ja mölkkykisa
- 17.00 – 18.00 Yhteislaulutilaisuus Helilän koululla
- 19.00 – 19.30 Iltakirkko Kymin kirkossa
alkuvirsi
raamatunlukua - Eini Rousku,
runo - Allan Penttinen
puhe - Pastori Varpu Sintonen
kynttilöiden sytytys Koiviston kylille
soittoesitys - Essi Kiiski, viulu
loppuvirsi
- 20.00 – 24.00 Illanvietto Seuratalo Sammolla
iltapala, ohjelmaa ja tanssia

Sunnuntai 23.7.

- 10.00 Juhlamessu Kymin kirkossa
saarnaa Kirkkoherra Juha Raatikainen
avustaa Rovasti varpu Sintonen
- Kukkalaitteiden lasku
sankarivainajien muistomerkillä ja
karjalaan jääneiden vainajien muistomerkillä
- 12.00 – 13.30 Kylä- ja sukukokoukset
- 14.00 Pääjuhla Helilän koulun juhlasalissa

**Koivistolaisten
tai jälkeläisten
perinnekäsitöitä ja
paikallista taidetta Etelä-
Kymenlaaksosta
Koivisto-juhlille
Karhulaan 22.-23.7.2006**

Juhlat järjestävä seura Karhulan ja ympäristön koivistolaiset toivoo, että lähellä asuvat koivistolaiset tai jälkeläiset toisivat esille Karhulaan juhlien ajaksi muistoja Koivistol-

ta, perinnekäsitöitä tai muitakin esineitä. Näin elävöittäisimme koivistolaista perinnettä tuleville sukupolvillekin. Koivistolaiset tai siellä juurensa omaavat harraste- tai ammattitaiteilijat ovat myös tervetulleita tuomaan töitään esille.

Ilmoittautumisia vastaanottaa Riitta Klemola puh. 040-7165222 tai rklemola@hotmail.com mielellään viimeistään noin viikkoa ennen juhlia.

Lapsille oheisohjelmaa Koivisto-juhlilla

Myös pienten lasten vanhemmat voivat vapaammin osallistua Koivisto-juhlien lauantai-iltapäivän ohjelmaan, suku- ja kyläkoukuksiin, kirjan julkistamistilaisuuteen ym. Lauantaina lipunnoston jälkeen lapsille on järjestetty monipuolista askartelua kahdessa eri pisteessä sisätiloissa sekä pihaleikkejä Helilän koulun pihalla. Askartelun ja leikkien teemat pyörivät erilaisten perinteiden ympärillä. Tervetuloa myös pienten lasten vanhemmat Koivisto-juhlille Kotkaan!

- 12.30 Lapset kokoontuvat juhlasaliin, jossa mukavaa ohjelmaa
- 13.00 Taito- ja taidenäyttelyn avajaiset ja kilpailutöiden palkintojen jako.
- 13.00 Avautuu lasten taidepaja, sekä askartelupaja.
- 15.30 Pihaleikkejä. Sateen sattuessa salissa.
- 13.00-16.00 Pihapiirissä on tikanheittokisa eli piilenheitto, johon voivat lapsetkin osallistua.

Lapsille on omat ohjaajat, joten vanhemmat voivat jättää heidät ”tätien” hoiviin. Tädit vievät heidät sitten eri toimipisteisiin.

Näin me Karhulan ja ympäristön Koivistolaiset toivomme, että lapset ja nuorempi polvi tulisi tutustumaan koivistolaisiin kesäjuhliin. Näin voimme yhdessä kehittää tapahtumaa.

Tulkaa mukkaa ja pankaa oma rikkanne rokkaan.
Tervetulloo Karhulaan.

**Piilenheittoa ja Mölkyn peluuta
Karhulan Koivistonjuhlilla**

La klo. 12.15 alkaen
Piilenheitto - 3 sarjaa: lapset, naiset ja miehet
Mölkky - 3 henkiset joukkueet

Ilmoittautumiset ennakoon 15.7. mennessä
Jorma Jack 0500 619 482

Essi Kiiski

*Essi Kiiski soittaa viulua
ja harmonikkaa Koiviston
juhlilla Karhulassa
22.-23.7.06.*

Hän esiintyy kirkossa, näyttelyn avajaisissa ja myös pääjuhlassa. Hän on 16-vuotias ja asuu Kotkan Tavastilassa. Hänen juurensa koivistolaisuuteen tulevat äidin isän, Onni Suonamon kautta.

Essi on soittanut viulua pääaineenaan Kotkan seudun musiikkiopistossa kymmenen vuotta, opettajanaan Eija Vilkki, ja sivuaineena viisi vuotta harmonikan soittoa, opettajanaan Maija Rantanen. Essi on osallistunut Juhani Heinosen viulukilpailuun v. 2003 ja saavutuksena oli semifinaalipaikka. Samana vuonna hänet valittiin esiintymään Kymi Sinfonietan nuorten solistien konserttiin Kotkassa ja Kouvolassa.

Essi kävi alakoulun Rauhalan koulun musiikkiluokalla. Musiikkiluokkien kuoron mukana Essi pääsi paljon esiintymään ja nyt hän on jatkanut sitten yksin esiintymistä, erilaisissa tilaisuuksissa.

Tänä keväänä Essi on saanut musiikkiharrastuksestaan Kotkan alueella toimivien Lions Clubien

stipendin. Kesäkuun alussa Essi osallistui viululeirille Naantalissa. Opettajana hänellä siellä oli Jaako Kuusisto.

Musiikki vie vain osan Essin vapaa-ajasta, toisen osan vie urheilu. Yläkoulun Essi on käynyt Langinkosken koulun urheiluluokalla ja ensi syksynä hän aloittaa Karhulan lukiossa. Hänet on valittu myös Etelä-Kymenlaaksoson urheiluakatemiaan. Essi harrastaa hiihtoa sekä ampumahiihtoa talvella, seurana Kymin Koskenpojat, ja kesällä hän pelaa jalkapalloa Karhulan Peli-Karhuissa ja harrastaa yleisurheilua Karhulan Katajaisissa. Essi on menestynyt viime kesänä ampumajuoksussa voittaen

SM-hopeaa, ja talvella ampumahiihdossa hän voitti SM-kisoissa viestikultaa. Hän on saanut mm. Kymenlaaksoson Urheiluseurojen Yhdistyksen stipendin.

Harrastukset ovat Essille hyvin tärkeitä, mutta kouluopinnot ovat silti aina olleet etusijalla. Tänä keväänä Essi sai Lasten Päivän Säätiön stipendin menestyksellään opintoista.

Essin kesäohjelmaan kuuluvat ehdottomasti myös tanssilavat. Essi on nuorempana harrastanut vähän kansantanssia ja kilpatanssia sekä neljä vuotta street dancea. Tanssissa sitten yhdistyvät rakkaat harrastukset, musiikki ja liikunta.

Salmela tarjoaa...

Yksi näyttelyn tähdistä on vuoden nuori taiteilija, helsinkiläinen maalari Irina Schuvaloff, jonka kohdalla voidaan puhua Salmelan nosteesta. Hän työskenteli taidekeskuksen talvistipendiaattina 2002-2003 ja sopi jo pari vuotta sitten omasta kokonaisuudesta Hoikkalan kanssa.

- Totta kai sillä on merkitystä, että sain ateljeen käyttööni heti valmistumisen jälkeen ja pääsen nyt esille valtakunnallisessa näyttelyssä neljäkymmenellä työllä, Schuvaloff kertoo.

Emigrantti- ja taiteilijasuvun jäsenelle on luontevaa maalata sekä muotokuvia että ortodoksisuuteen liittyviä pyhiä paikkoja. Muotokuvissaan Schuvaloff pohtii enimmäkseen ikäisensä kolmikymppisen naisen elämää, jossa pitäisi jaksaa samaan aikaan pohitia perheen perustamista ja luoda uraa, usein pätkätöiden varjossa. Myös lapsuuden lyheneminen näkyy kuvissa.

Nuoria esiin

Toiminnanjohtaja Tuomas Hoikkala on määrätietoisesti halunnut tukea nuoria kuvataiteilijoita pääsemään esille töidensä kanssa. Talvistipendiaattijärjestelmän kautta hän on voinut tarjota Salmelan rakennuksissa työtilat neljästä kahdeksaan taiteilijalle vuositain. Heistä parhaat ovat saaneet töitään esille näyttelyyn.

Rinnalle syntynyt nuorten taiteilijoiden kuvataidenäyttely järjestetään tästä lähtien joka neljäs vuosi. Voittajat julkistetaan ja palkitaan 25.7. Kolmelle ensimmäiselle on luvassa Suomen Kulttuurirahaston lahjoittama 20 000 euron arvoinen palkinto.

Töitä on arvioimassa arvovaltainen raati, johon kuuluvat Juhana Blomstedt, Tero Laaksonen ja Maaria Wirkkala. Kilpailun suojelija on presidentti Tarja Halonen.

Kilpailulle on selvästi tarvetta, sillä töitä saapui lähes 600 taiteilijalta, joista 19 valittiin esittämään töitään kesänäyttelyssä.

- Nuorilla taiteilijoilla on vain vähän mahdollisuuksia päästä esiin töidensä kanssa. Vastavalmistuneilla ei välttämättä ole edes asuntoa tai ateljeeta. Suomessa ei liene toista paikkaa, jossa yksi näyttely keräisi 25 000 hengen yleisön, Hoikkala kertoo tukijärjestelmän taustoista.

Toki myös Salmela hyötyy järjestelmästä, sillä kilpailun avulla se varmasti löytää mielenkiintoisimmat taitelijat ensimmäisenä. Talvistipendiaatit jättävät myös jälkeensä taideteoksen keskuksen kokoelmiin.

Historiallinen miljöö

Salmelan taidenäyttelyt ovat vuosien mittaan levinneet useaan pisteeseen aivan Mäntyharjun kirkon kupeeseen. Päänäyttelyn tukikohta on 1850 rakennettu entinen Pitäjätupa.

Nuorten eli kuvataideluokan työt ovat jakautuneet historiallisten Domanderin eli apteekki- ja postitalon tiloihin, minkä lisäksi niille on täksi kesäksi kunnostettu useita aittarakennuksia. Vuosia näyttelytilana toimineessa Iso-Pappilassa on esillä vanhoja Mäntyharjua kuvaavia valokuvia.

Taidekeskuksen alueeseen kuuluvat myös Ravintola Kesäheinä sekä historiallisten piirustusten mukaan rakennetut huvimajat maisemapuistossa. Salmela onkin myös merkittävä työllistäjä Mäntyharjun kunnassa.

Salmelan kesä ei ole pelkkää kuvataidetta, vaan saksofonistina itsekin esiintynyt Tuomas Hoikkala on jälleen järjestänyt Mäntyharjun kirkkoon kolme hienoa konserttia, joista ensimmäinen kuultiin avajaisten yhteydessä. Sunnuntaina 16.7. on vuorossa Merikanto-laulukilpailun gaalakonsertti, jossa kuullaan Essi Lutista, Jussi Ziegleriä, Ilona Jokista sekä Tommi Hakalaa. Sunnuntaina 30.7. esiintyy pianisti Olli Mustonen.

Taidekeskus Salmela on avoinna päivittäin 13.8. asti.

Lisätietoja:
www.taidekeskussalmela.fi

Aitat on kunnostettu näyttelykäyttöön täksi kesäksi.

Marika Mäkelän maalaukset ovat esillä vanhassa Pitäjätuvassa, josta koko Salmelan taidenäyttelyt saivat alkunsa.

Vuoden nuori taiteilija Irina Schuvaloff pohtii muotokuvien kautta nuoren naisen elämää.

Mainos ja tabloid -lehdet
painaa

**Lehtipaino Keskiuusimaa
Riihimäki**

KOIVISTON AUTO

HUITTINEN • JYVÄSKYLÄ • KERAVALA • KUOPIO •
LAHTI • PORVOO • ROVANIEMI • VARKAUS

Metsäpietilänkatu 3, 15800 LAHTI, puhelin (03) 58 311

Saaristolaisseminaari...

Saaliiksi saatiin hampua ja nahkoja, köysiä ja purjekangasta. Hylkyjä sytytettiin myös palamaan, jotta niistä saatiin helpommin talteen rauta ja muut metallit.

Yleensä hyllynryöstöstä kiinnijääneitä olivat ne, jotka olivat tulleet viimeisinä paikalle. Ensimmäisenä tulleet ja parhaat saaliit vieneet jäivät usein tuntemattomiksi. Itse ryöstelystä esivallalla ja saaristolaisilla oli eriävät käsitykset. Saaristolaisten mielestä hylt olivat ”meren antimia” aivan kuten kalat ja hylkeet, ja kuuluivat siten saalistajalleen.

Kruunu puolestaan pyrki edistämään kansainvälistä kaupaa turvaamalla omistajien oikeuden haaksirikkoutuneeseen alukseen. Samalla se kuitenkin piti yllä kuninkaallista rantaoikeutta vaatimalla itselleen aina kolmanneksen haaksirikkotavaran arvosta.

Rantarosvous oli lähes aina yhteinen rikos. Melkein kaikki saarikylien talot olivat niissä osallisina. Esivallata oli jäänyt saaristolaisille etäiseksi, eikä hylkyjen hyödyntämistä koettu yhteisössä rikolliseksi. Hylkytavarahan hyödyntäminen oli helppoa. Saaristokylä talous perustui vaihdantatalouteen, esimerkiksi kalaa vaihdettiin viljaan, viljasta voitiin polttaa pirtua ja sitä sitten välittää kauppiaille ja kapakoitsijoille. Samalla syntyi tavaravälitys verkosto, jota kautta hylkytavarakin saatiin vaihdettua tarpeellisempiin hyödykkeisiin.

1780-luvulla päättyi hyllynryöstelykausi koventuneiden rangaistusten, uskonnollisen herätyksen ja muuttuneiden moraalisten arvojen myötä. Saariston vaihdantatalouden peruspiirteet säilyivät kuitenkin, vaikka hyllynryöstön korvasi jossain määrin viinan salakuljetus Virosta ja merenkulku – eikä haaksirikkotavaran korjaaminenkaan loppunut aivan kokonaan.

Seiskarilaiset miehet pirtun salakuljettajina

Filosofian maisteri Petri Rytkölä valotti puolestaan Itäisen Suomenlahden tilannetta kieltoajan aikaan vuosina 1919-1932. Rytkölä on Helsingin yliopistolle tekemässään opinnäytetyössään tarkastellut Seiskaria ja seiskarilaisten miesten harjoittamaa pirtun salakuljetusta, joka rakentui hyvin pitkälle saaren

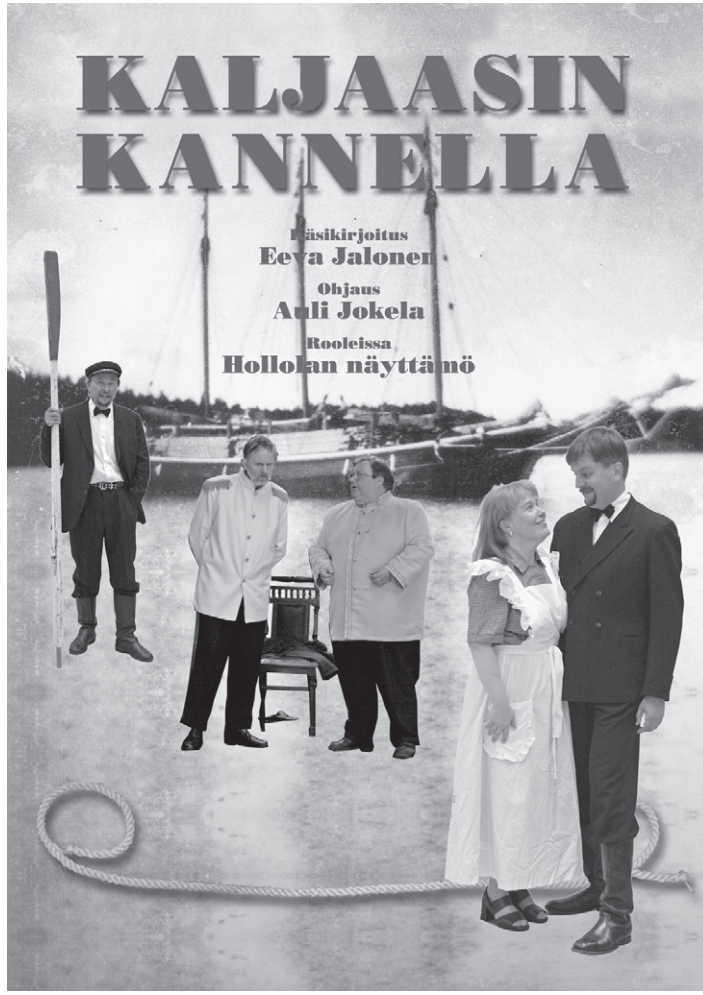
sukujen ja perheiden varaan.

Salakuljetuksen taustalla oli voimakas taloudellinen taantuma, joka oli seurausta Pietarin purjehdusten päätymiselle Suomen ja Venäjän rajan sulkeuduttua. Enää ei toimitettu rakennustarpeita ja elintarvikkeita vastaamaan Pietarin kasvavaan kysyntään. Pietarin sulkeutuminen haattasi myös purjehduskausien välillä kausityöttömyyttä supistanutta talvikalastusta. Merkittävä osa kalastusalueista oli jäänyt rajan toiselle puolelle, tosin sinne olivat jääneet myös kalan ostajat.

Työtä oli tarjolla Terijoella ja Koivistolla, mutta ulkosaaristossa tilanne oli työ- ja taloustilanteen elvytysyrityksistä huolimatta huono. Vaihtoehtoina olivat työttömyys, kotitarvekalastus, tai muutto kausitöiden perään toiselle paikkakunnalle. Houkutus kieltoajan tarjoamaan mahdollisuuteen pirtun salakuljetuksessa ja sen tuomiin ansioihin oli suurempi, kuin tarve kunnioittaa lakia ja pelätä sen tuomia rangaistuksia.

Emäalukset kuljettivat pirtulastin Danzigista ja Virosta ankuroituen kansainvälisen veden ympäröimien saarien, Seiskarin ja Lavansaaren, läheisyyteen. Tuodut määrät olivat suuria. Esimerkiksi vuonna 1928 Tullihallitus laski Danzigissa ja Kielissä lastatun 8,4 miljoonaa litraa pirtua tuotavaksi Suomeen. Saarten ja Koiviston miehet kuljettivat lastit Suomen rannikolle haluttuihin paikkoihin. He olivat paikallistuntemuksensa ja merenkulkutaitojensa ansiosta haluttuja renkejä. Riski oli saarelaisten. Heiltä saattoi kiinnijäämisen seurauksena mennä vene ja vapaus, varsinaisilta viinan toimittajilta meni vain kulloinenkin kuorma. Suomen tulli oli voimaton aluevirajan ulkopuolelle ankuroituneiden pirtulaivojen suhteen.

Seiskarin saari oli 20-luvulla Suomen tiheimmin asuttu kunta. 4 km pitkän ja 2 km leveän saaren asukkaat olivat asuttaneet saarta satojen vuosien ajan. Suurin osa saa-

Yleisön pyynnöstä, Kaljaasin kannella.

Lahden juhlilla esitetystä näytelmästä on kovasti pyydetty uusintaesitystä. Hollolan Näyttämö on pyynnön kuullut ja valmis-tautuu uusintaesityksiin ensi syksyksi.

Hollolan Näyttämö tarjoaa Koivistolaisseuroille pikkujoulupaketina tunnin mittaisen esityksen, Eeva Jalosen kirjoittaman ja Auli Jokelan ohjaaman Kaljaasin kannella –koivistolaisnäytelmän leivoskahveineen.

Näytelmä esitetään Hollolan Ylästeen auditoriossa.

Näytökset la 11.11.2006, klo 13.00 ja 16.00
la 18.11.2006, klo 13.00 ja 16.00

Lipun hinta 15€ sisältää näytöksen, sekä kahvin ja leivoksen.

Alustavat ennakkovaraukset ryhmille mieluiten elokuuhun mennessä. Tiedustelut Anja Niemelä p. 0500 358019. Pikkujoulun yhteyteen on ryhmille mahdollista varata myös jouluruokailu esimerkiksi Hollolan Hirvestä tai Ravintola Olkihatusta.

ren asukkaista oli sukua keskenään. Suuria pääomia vaativa rannikopurjehdus ja kausiluontoinen kalastus edellyttivät suurperheen kaltaisia yhteenliittymiä. Alusten omistus jakautui perheenjäsenien kesken. Riskejä haluttiin hallita, mahdollinen haaksirikko ja huonosti tuottavat kaudet eivät näin vieneet koko omaisuutta ja jäljelle jääneet osuudet tuottivat yhä. Järjestelmä toimi hyvin myös salakuljetukseen liittyvien riskien jakamisessa.

Seiskarilainen, osaomistukseen perustuva talousmalli, jossa mm. Hotasten veljesten muodostama ”Rotskin joukko” tai Sipilän veljesten ”Moottori Pommi”, toimivat sukunsa ja perheensä hyväksi, on tunnettu talousmalli myös muissa 1900-luvun alun meritalousyhteiskunnissa.

Saaristolaisseminaari jatkui filosofian maisteri Martti Korhosen esityksellä Saariston vanhoista kartoista. Jääkalastuksesta Suomenlahdella esitelmöi FL Pirkko Kanervo. Aiheisiin palataan Koiviston Viestin sivuilla talven ja jäiden tullessa.

Saaristoluontoa – norppien kokoontumisia

Karjalan norppasta esitelmöi FT Mervi Kunnasranta Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitokselta. Norppa oli ensimmäinen hyljelaji, joka asutti Itämeren alueen jääkauden loppupuolella n. 12 000 vuotta sitten. Maankohoamisen seurauksena Itämerelle, Saimaalle ja Laatokan järvioltaaseen muodostuivat omat norppakantansa. Alalajit on nimetty kotipaikan mukaan: Phoca hispida botnica, Phoca hispida saimensis ja Phoca hispida ladogensis.

Nämä eri alalajit eroavat toisistaan sekä genetiikan ja morfologian että käyttäytymisekologian

osalta. Itämeren norpan elinympäristöä ovat ahtojäävyöhykkeet ja suuret ulapat. Saimaan norppa on ”metsänorppa”, sillä sen elinpiiriin kuuluvat puiset rannat ja kivikot ja se poikii rantapesiin. Karjalan meren, Laatokan norppa pesii etelässä ahtojäissä kuten merinorpat, mutta pohjoisen osan saaristossa pesäpaikkana ovat rantapesät.

Jos Saimaannorpassa on joutain perin suomalaista sen jurottessa yksin saaren rannassa omalla makuukivellään, ovat Laatokan sosiaaliset norpat kuin karjalaisporukka kerääntyen laumoittain ”räplättämään” yhteen. Samaa norppien laumoittumista tavataan myös Itäisellä Suomenlahdella.

Hylkeet ovat aina olleet tärkeä osa rantojen asukkaiden elämää. 1900-luvun liikapyynti ja tapporahojen maksu johti hyljekantojen pienenemiseen. Ympäristömyrkyt ja elinympäristön heikkeneminen aiheutti lopullisen kannan

romahtamisen. Edelleenkin Itämerennorpan ympäristömyrkykuorma on omaa luokkaansa ja uutena uhkana on etenevä ilmastomuutos, joka haittaa jäätä ja lumesta riippuvaisen norpan pesintää eteläisimmillä levinneisyysalueilla. Norppakanta on kuitenkin pystynyt hiljalleen elpymään suojelun ja hieman puhtaamman elinympäristön ansiosta.

Itämerta ja sen vaiheita, ulkosaariston luonnon erityispiirteitä, Itämeren tutkimusta ja ihmisvaikutuksia esitteli myös filosofian lisensiaatti Risto Hamari Luontomatkat Koiviston saariin saivatkin seminaarissa uutta syvyyttä, kun vielä matkailupäällikkö FM Pipsa Kyöstiö esitelmöi Saaristomatkailusta Suomenlahdella.

Seminaariaineistosta koonnut
Riikka Salokannel
kuvat Heikki Salokannel

Karjala-myymäla Karjala-tuotteiden erikoisliike
Tilaa ilmainen kuvastomme
Puh. 05-541 4650, Kauppakatu 41, Lappeenranta
www.kareliaklubi.com — kauppa@kareliaklubi.com.

MATKATOIMISTOPALVELUT RYHMILLE, TILAUSAJOT
PORNAISTEN MATKAILU OY
P. 019-664 7269, 0400-184 899 07170 PORNAINEN

SÄHKÖURAKOINTI KIIKKA & KONTTILA OY
PL 19 00581 HELSINKI Susitie 12 00800 HELSINKI
PUH. 09-8624 2040 FAX 09-8624 2050

Suomalaista puutavaraa - tärkeintä on hyvä laatu,
HAVESA
HAMINAN VEISTOSAHA OY
HAVESA TIMBER OY
TANTTUTIE 6, 49460 HAMINA, Puh.: (05) 7575 200, Fax.: (05) 7575 250
E-mail: havesa.timber@havesa.fi www.havesa.fi

Filosofian maisteri Petri Rytkölä

Kirjotuksii` ja kuulumissii`

Kulho

On 13. maaliskuuta 1940, talvisodan aikaa. Äiti, Laura-sisareni ja minä Annikki olemme junassa matkalla Länsi-Uudellemaalle, Pohjan pitäjään, pienellä suomenruotsalaiselle paikkakunnalle.

Äiti on ollut koko sodan ajan sotatoimi alueella määrättynä armeijan varusvarastolle töihin. Nyt on kuitenkin vihollinen vallannut Karjalan kannaksen ja äidin työpaikka on siirretty mainittuun Pohjaan. Kun kotipaikkamme Koivisto tyhjennettiin siviiliväestöstä sodan alkaessa, sisareni ja minä, kuusi- ja kaksitoistavuotiaat, vietiin kaukaisten sukulaisten luo Pohjanmaalle, sieltä Hämeeseen

seen ventovieraiden ihmisten luo. Nyt on niin ihanan turvallista istua siinä äidin vieressä.

Konduktööri tulee yhtäkkiä vauhdilla junavaunuun ja huutaa: ”Rauha on tullut!” Matkustajat hihkuvat riemusta, kunnes konduktööri jatkaa: ”Karjala on kuitenkin menetetty Neuvostoliitolle”. Äiti puhkeaa itkuun. ”Myö ei sit päästäkkää kottii.” Sisareni

malle. Oli aivan uutta meille kuulla joka puolella ruotsinkieltä. Äidin piti ilmoittautua sellaisessa paikassa kuin Folkhögskolan. Jotenkin löysimme sinne ja saimme tilapäisen majoituksen. Äidin työtovereita oli tullut sinne jo aiemmin.

Meidän omaisuutemme oli pienessä pahvilaatikossa: muutama vaatekappale, yksi huopa ja isän ja äidin kehystetty vihkikuva,

herranen aika – katto vuoti kuin seula! Ja taas äidin piti raivota sosiaalivirkailijalle: ”Työ päättee meitä pilkkanaa. Miehä pyysin meil kattoo pää pääl”.

Tähän mennessä tilanteemme oli tullut jo laajemmin tunnetuksi ja sisukas äitini rupesi saamaan puolestapuhujia. Nyt korjattiin saunarakennuksen katto ja vähän muutakin. Neiti Sonck toi meille ruokapöydän ja polkupyörän äidin työmatkoja varten. Työmatka oli 10 kilometriä. Rouva von Julin toi meille muutaman lakanan, pastorin rouva pyyheliinoja. Kauppiaalta saimme pussia sokerilaatikoita, joista kasattiin sänky ja penkki. Meren rannasta kävimme leikkaamassa ruo’on päitä patjan ja tyynyjen täytteeksi.

Sitten pidettiin tupaantuliaiset. Äiti valmisti vesirinkeliä ja perunapiirakoita. Kahvikupit piti lainata naapurista, sillä meidän astiastomme karttui hyvin hitaasti. Jokaista lusikkaa ja veistä, lautasta ja mukia, kattilaa ja pesuvatia varten oli säästettävä äidin pienestä palkasta.

Mutta tupaantuliaiset olivat riemukkaat. Me olimme taas ihmisiä, joilla oli ystäviä kestittävänä. Pastorin rouva oli koonnut pienen kuoron, joka juhlisti tunnelmaa.

Ja sitten eräs paikkakunnan pikku konttoristi toi äidille lahjan: kauniin posliinikulhon. Se oli täpläteknikalla väritetty: keltaista, ruskeaa, valkoista, harmaata, mustaa ja vihreää. Se oli ensimmäinen ei-välttämätön kappine, jonka omistimme evakkotaipaleellamme. Oi sitä kaunista turhuutta, joka nosti meidät arjen yläpuolelle!

Kulho on nyt minulla. Se on esillä jatkuvasti. Se todistaa, että harmaallakin pilvellä voi olla kultaiset reunat.

Annikki Pyrhönen s. Virkki

KOIVISTOLAISET EVAKOSSA -kirja ilmestyy!

Mitä koivistolaisille tapahtui viime sodissa ja sotien jälkeen? Siihen paneutuvan kirjan tekemisestä päätti Koivisto-Säätiön hallintoneuvosto yhdessä Suomen Koivisto-Seura ry:n kanssa Koivisto-juhlilla heinäkuussa 2004. Katsottiin tärkeäksi koota yksiin kansiin sekä historiatiedot että koivistolaisten omat kokemukset evakkoon lähdöstä, takaisinpaluusta ja sijoittumisesta uusille asuinsijoille. Kirjaa valmistelevan historiatoimikunnan puheenjohtajana on ollut fil. tri Sirpa Taskinen, jäsenenä hum. kand. Rainer Tuuli ja fil. lis. Sirpa Wahlqvist.

Kirja on menossa painoon, ja se julkistetaan Koivisto-juhlilla Karhulassa 22.7.2006. Sen myyntihinta on 25 €. Tämä kirja kiinnostaa kaikkia koivistolaisia, ja se soveltuu hyvin myös lahjaksi esimerkiksi lapsille ja lapsenlapsille.

KIVI KOPRAAS

Pienest ast miu nuoremp veli tahto näyttää voimias. Kaikkii kavereitaa koitti haastaa kanssaan painimaa.

Valmis ol, jos tarve vaati, kivveeki vaik tarttumaa, tappeluks jos äity leikki poikii kese toisinnaa.

Ärrääkä ei ees hää taitaant kunnool sannoo, pien ko viel; mut sanattomaks ei jäänt koskaa, vaik ois mikä osuunt tiel.

Ämmäthä ne ain meilt tahto tietää, “Mitä veljeksiist aikannaa sit isoon tulloo? Merimiehii varmastkii?”

Ärrää sorauttain veli käet taskuus, julisti: “Miust ainaskii tulloo muurlaar!! Saap ain olla kivi koprlaas!!

Martti Pielä

Viime lehdessä oli kirjoitus vanhoista kirkkolaivoista.

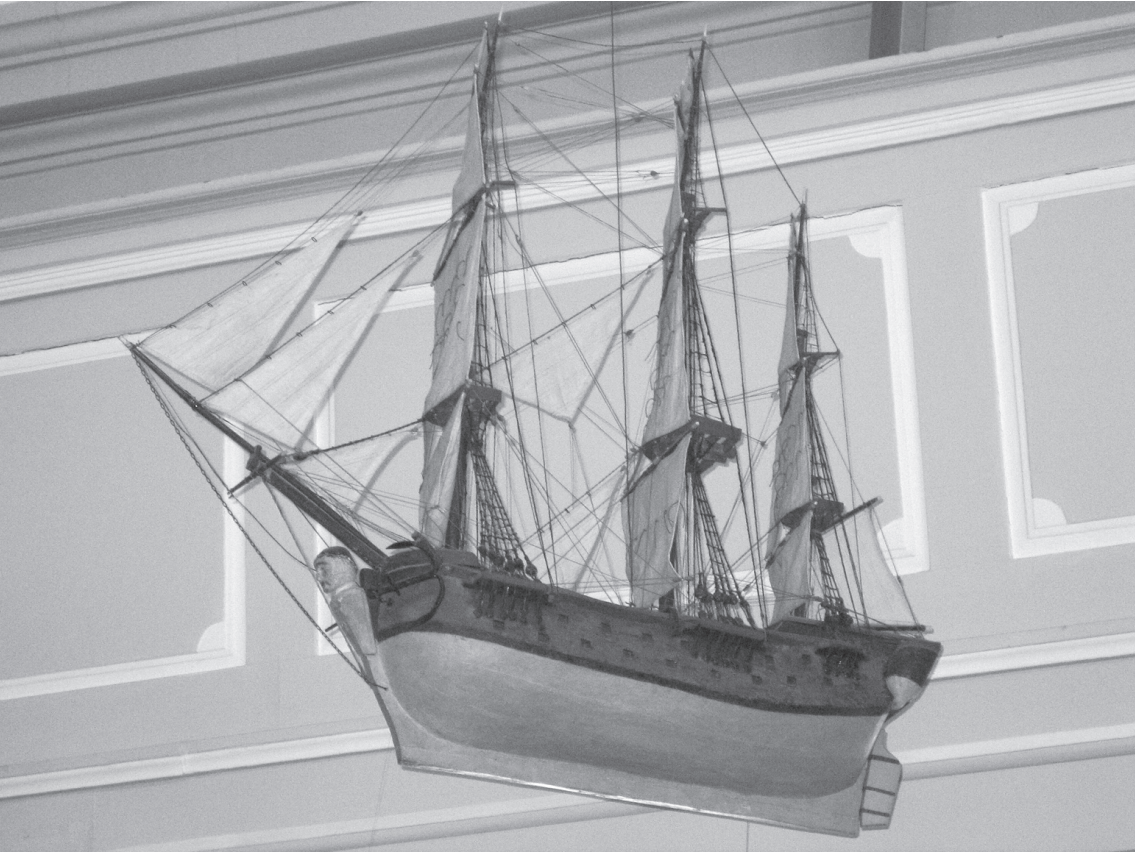
Kuvassa on kirkkolaivoista vanhin, vuonna 1763 valmistunut ja vanhassa puukirkossa ollut laiva, joka nykyisin on Haminaassa. Kaksi myöhempää kirkkolaivaa ovat kadonneet.

Alpo Tuuli oli yhteydessä toimitukseen ja kertoi lapsena 30-luvulla kirkossa käydessään ihailleensa parven alle ripustettua kirkkolaivaa ja kysyneensä vanhemmiltaan kuka noin hienon laivan oli tehnyt. Nyt emme tiedä oliko kyseessä kuvan laiva vai jompikumpi kadoksissa olevista. Hänen äitinsä isä Simo Kokkala oli tiennyt Inger-tiläisen Otto Karhun olleen voitiivilaivan rakentaja. Tai sitten poikansa Benjamin Karhu.

Karhun suku muutti In-

gertilään Virosta ja he olivat tunnettuja käsityötaidoistaan ja kätevyystään. Suvun koivistolaisen kantaisän Otto Karhun kerrotaan syntyneen Suomenlahden jäälle. Hän tai sitten poikansa Benjam on siis yhden Koiviston kirkon laivan rakentaja.

Benjamin poika August Karhu oli kova merimies. Piippua poltteleva August oli merikarhun näköinenkin. Hän oli purjehtinut yhtäjaksoisesti maailman meriä useita vuosia, tapaamatta lainkaan poikiaan sinä aikana. Myös August oli kädentaitaja. Laivoilla hän oli purjeneuljana ja puhdetöinään hän valmisti pulloihin laivojen pienoismalleja.

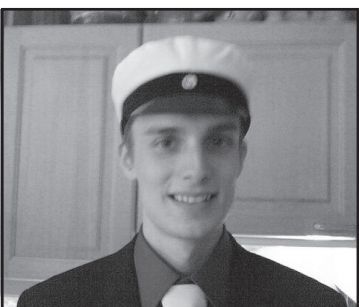

Onnitteluit` ja muistamissii`

Ylioppilastutkinnon on keväällä 2006 Vantaan Tikkurilan lukiossa suorittanut Lotta Linnea Karvonen Vanhemmat: Seija Karvonen ja Martti Kanninen keravalta. Lotan isoäiti on Terttu Halinen, ent. Kanninen, o.s. Piela Koiviston Saarenpään Hyttölän kylästä.

Ylioppilastutkinnon on suorittanut Hyvinkään Sveitsin lukiossa Karri Anttoni Piela Vanhemmat Tuovi ja Marko Piela Hyvinkäältä. Karrin Äijä on Martti Piela Koiviston Saarenpään Hyttölän kylästä.

Lopen lukiosta on tänä keväänä ylioppilaaksi päässyt **Antti Laakso** Antin äidin äiti on Sirkka Sanelma Ekman os. Villanen, syntynyt Koiviston pitäjän Härkälän kylässä.

Lauri Rinne on kirjoittanut ylioppilaaksi Helsingin Suomalais-Venäläisestä koulusta. Laurin mummo on Eila Nikulainen os. Putus, Koiviston Putuksen kylästä.

Tällä palstalla julkaisemme myös kuvallisia onnittelevia 10e/kuva.

Aineisto vastaanotetaan mieluiten digitaalisena, otsikolla: Koiviston viesti/onnittelut, osoitteeseen: studio@salokanneltoivonen.fi. Muussa tapauksessa disketti tai CD-levy. Valokuva osoitteeseen: Studio Salokannel Et Toivonen, Pääjärteentäti 11, 15140 Lahti.

Tekstiä voit liittää mukaan tekstiä 90 kirjaimen verran.

Kuvien lähetys omalla vastuulla. Kuvat palautetaan vain jos mukana on osoitteellinen kirjekuori postimerkkeineen.

Tääl` tapahtuu

Perniön ja ympäristön Koivistokerho

järjestää retken Koivistojuhlille Kotkaan 23. ja 24.7.2006

Ilmoittautumiset ja majoittautumisvaraukset Kesäkuun loppuun mennessä

Ahti Kaukiaiselle
p. 044-564 2395

Mannolan koulupiiri

Kokoonnumme kyläkokoukseen Karhulan Koivisto-juhlilla sunnuntaina 23.7. perinteiseen aikaan klo 12.00 Tervetuloa kaikista Mannolan suvuista ainakin yhdellä edustajalla.

Tervetuloo haastamaan.
Veli H

Hyvät paljasjalkaiset Koivistolaiset senjorit

Muistattehan tapaamisemme Koivotojuhlilla Kotkan Karhulassa 22.7. klo 20.00 Hotelliravintola Leikarissa. Ilmoittautumiset Paulalle puh. 050-3847792, että tiedämme varata suuhunpantavaa sopivan määrän. Paikalla oloasi tarvitaan ja kaivataan.

Koollekutsuvat senjorit:
Paula Hovi, Jorma Torkkeli, Rainer Tuuli,
Aila Salo, Aarre Tölkö ja Helje Teikari

Koiviston Heinot ry

pitää kokouksen 23. 7, 2006
Karhulan Koivisto juhlien yhteydessä klo 12.00.

Teemme tulevaisuuden toiminta suunnitelmia. Myynnissä myös Piissaarelaiset kyläkirjaa ja Koiviston Heinot sukukirjaa.

Toivotamme kaikki Heinot ja sukulaiset joukolla mukaan.
Unto Erlamo

Härkäläisten kyläkokous

Koivistojuhlilla 22.7.2006, alkaen klo 14.30.

Tervetuloa kaikki uudet ja vanhat härkäläläiset
Kylätoimikunta

Kylätoimikunnan kokous klo 13.30 - 14.30

Haminan seudun Koivistolaiset ry

Perinteinen kesäretki Koivistolle la 15.7.2006

Ilmoittaudu kiireesti Anjalle p. 3444 923

Rouskulaiset!

Sukuseura kokoontuu Koiviston juhlien yhteydessä 23.7.2006 klo 13.00
Kokouspaikka selviää paikanpäällä.

Tervetuloa suurella joukolla mukaan.

KOIVISTON KIRKON YMPÄRISTÖN SIIVOUSTALKOOT KOIVISTOLLA

Suomen Koivisto-Seura järjestää matkan Koivistolle 25-27.8.2006. Matkan tarkoituksena on siivota kirkon ympäristöä. Matkalle mahtuu 40 henkeä.

Matkareitti

Turku linja-autoasema	6.00
Helsinki Pääpostin edessä (Mannerheimintien puolella)	8.25
Porvoo Linja-autoasema	9.10
Karhula Linja-autoasema	10.00
Hamina Linja-autoasema	10.15
Puutarhurintie 16	10.30
Vaalimaa Rajahovi (mahdollisuus ruokailuun)	11.15

Matkan hinta ryhmäviisumilla 165 e ja omalla viisumilla 129 e.
Yöpyminen Viipuri hotellissa.

Ilmoittautumiset Aulis Soukalle:
Nimi, syntymäaika, passin numero ja mistä tulee kyytiin.
puh. 0400 412650

“Villasen suku Härkälästä!”

Kokoonnumme sukkokokoukseen Koivisto -juhlilla Karhulassa lauantaina 22.7. 2006 klo 12.30. ”Tervetuloa kaikki!”

Kiiskilän kyläkokous

Pidetään Karhulassa la 22.07.06 klo 13
Esillä mm Kiiskilä 2- kirjaan liittyvät asiat.

Kylätoimikunta

Vatnuorin kyläyhdistys ry

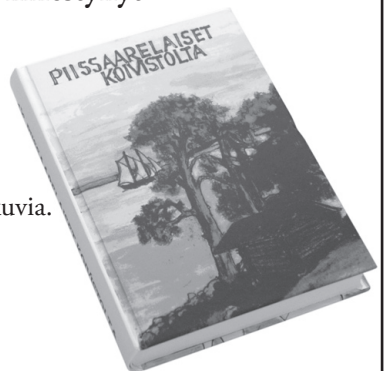
Vuosikokous pidetään Kotkan Karhulassa, Helilän koululla 22.7.2006 klo. 13.00.
Käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Hallitus

Piissaarelaiset kyläkirja on ilmestynyt

Kirja kertoo Piisaaren kylistä Alvatti ja Keskisaari. Sitä myydään Koiviston Heinot sukuseuran kautta. Kirja on kovakantinen ja sisältää 522 sivua ja paljon valokuvia. Hinta 35 euroa, Heinojen sukukirjan kanssa yhteishintaan 40 e.

Tiedustelut ja tilaukset:
Unto Erlamo puh. 050-4678 295
sähköposti: unto.erlamo@kolumbus.fi

Edellisessä lehdessä olleeseen kirjaesittelyyn oli vahingossa päässyt väärää tietoa. Unto Erlamon puhelinnumerossa oli virhe. Oikea numero on siis 050-4678 295.